

«Народ» излази сваког дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају. Огласи и белешке наплаћују се по погодби. Редакција је у улици Коломбо број 6.

ПРИЗНАЊЕ НЕМОЋИ

Немачка је упутила да овом кораку Немачке, њу ће то затећи у положају побеђенога. Она више не може променити тај став, и то је оно што је за овај моменат важно, и то у толико више што се у овом случају, Немачка појављује у заједници са Аустријом. После поражене Бугарске долазе на ред Аустрија и Немачка. Њихова војна снага, као једини ослонац за њихову политику у опште, делом је сломљена, делом доведена у питање и за то се оне, све скупа, не могу више надати какавом особитом политичком успеху ма колико труда и добре воље учеле у политичку акцију.

Четири године рата биле су довољне да се формирају и циљеви рата и принципи мира коме Савезници теже. Ако их Немачка није хтела до последњих дана примити, она их сада прима у моменту смртне опасности. Али као што су те опасности измениле схватања немачких управљача, свакојако, да та припремљена опасност није остала без дејства и на оне, који су је створили својим увећаним напорима и увећаним жртвама. За солидност будућих односа потребно је, да се могуће измене доведу у пропорцију са поднетим напорима и жртвама.

Једно не треба губити из вида, да је председник Вилсон објавио своју историјску послану руку, у толико одговор од 28 септембра значи — сагнуту главу. Ма шта следовало са-

много што шта се десило. То међувреме бихе утицајно на тон, којим ће се са Немачком говорити, ако се у опште буде хтело говорити.

Моменат је толико важан, да се не сме пренебрегнути ни једна околност како у психолошком смислу, тако и у области физичких акција ангажованих нација. Све што је сувишно, а било је у моћи Немачке да се не деси, било с обзиром на време или моралну страну, мора бити бачено свом тежакном на леђа Немачке.

Дакле, за сада једно је главно: одговор Немачке је признање пораза, а на нашим Савезницима је, да га одене онако како то Немачка заслужује.

У ПАЛЕСТИНИ

Лондон. — Описујући заузеше Дамаска, Рајтеров дописник у Палестини пише: «Ја нисам никада присуствовао толиком весељу и одушевљењу. Наши су успеси били сјани и потпуни и Турци су евакуисали Дамаск 17 септембра у подне. Наша га је коњица тада опколила. На простору од десет километара видео сам на сваком метру турске и немачке лешеве, претурена кола и волове, камиле и мазге. Немачки су рањеници проклињали Турке оптужујући их због издаје, а турски рањеници проклињали су Немце, што су их довели до ове страшне катастрофе. По десет официра, по десет војника турских, машући белом заставом, молило је да их заробимо.

Наш успех, који је био савршен, мало нас је стао жртава. Само један аустралијански пук за добио је више хиљада заробљеника, и изгубио само четири чове-

ка. Још нисмо избројали стоку и митраљезе, ратни материјал и остали плен. Немци у Дамаску, увидевши још пре четири дана, да је ситуација очајна добили су наређење да евакуишу варош и да униште све што би могло бити од употребе.

ИЗРЕЧЕНА ПРЕСУДА

Рим. — Узрок зашто председник Вилсон није у своје време одговорио на аустријску ноту за мир, лежи у томе, што Сједињене Државе не признају више аустроугарску монархију као државу.

У НЕМАЧКОЈ

Берн. — Стање је у Немачкој у последње време било постало веома тешко. Узбуђење радничких маса било је такво, да је претила опасност од револуције. Пред том опасношћу све немачке странке, чак и социјална демократија настојале су да отклоне опасност, позивајући раднике на мир.

Раздраженост против кайзера и кронпринца све више је расла. Број десерттера повео се на 120.000.

ПРИЗНАЊЕ

Лондон. — Штампа јавља, да је један члан пруске господске куће у једном говору у Келну, изјавио: «Наши циљеви мира изражени су у две речи: «Наша кожа.»

О НЕМАЧКОМ ПРЕДЛОГУ

Париз. — Цела штампа придаје велику важност одговору Немачке.

То је признање централних сила пред својим народима и пред светом, да оне више не могу продужити рат.

То је знак времена. Сви листови публикују

Вилсонове предлоге, који садрже јасне елементе, за које централне силе у својој ноти изјављују, да их прихватају.

Лондон. — «Евнинг Телеграм» пише: «Потучена на целом западном фронту, немачке армије почињу велико повлачење и Немачка је у самртном страху. Гледајући њихово уништење она зна да највећи ударац тек има да дође. И под оваквим околностима канцелар поново предлаже да прекинемо борбу и да се разговарамо.

После педесет и једног месеца вођења једног нечасног рата, Немачка хоће частан мир.

Пре сваког састанка за разговор о миру, кайзер и блок већине мораће у име народа свечано обећати, да ће исплатити немачке злочине и да ће признати да су то злочини.

ИЗ РУСИЈЕ

Владивосток. — При свом доласку у Владивосток, шеф енглеске војне мисије генерал Кнокс је добио два значајна телеграма, један од председника московске општинске думе, а други од председника државне конфедерације у Уфи. Важност ових телеграма, који испољују праве тежње Русије, избија из одговора генерала Кнокса, који је, захваливши се председнику московске думе на топлим изразима, упутио овај телеграм:

«Глас Москве истински је глас Русије. Наш је једини циљ да ослободимо ваше земље од пруске тираније и њеног дивљачког оруђа, болшевизма. Храбро! У Русији смо организовали војске пуне жара и дан вашег ослобођења је близу.»

Председнику државне

конфедерације у Уфи, Аксентијеву, генерал Кнокс је одговорио: «Тачно сте казали, да ми не мислимо да се мешамо у унутрашње ствари Русије и не тражимо никакву материјалну корист. Већ четири године расипамо животе и богатство на западу. То исто ћемо учинити и овде, али нећемо никада ни територијалних ни ма ко-

је друге врсте. Наставићемо борбу на истоку као и на западу, докле год у Русији буде агената пруског деспотизма, били они Немци или болшевици. Када буде извршен тај задатак, народи Русије ће бити слободни, без икаквог притиска са наше стране, да изаберу форму владавине, која ће им бити од највеће користи.»

НА БАЛКАНСКОМ ФРОНТУ

Коминике Савезничких армија на Истоку

После сјајне борбе, француска је коњица ушла у Митровицу 26 септембра, задобивши преко 400 заробљеника као и много жељезничког материјала и животних намирница.

Француске групе, које су 28 септембра ушле у Призрен, престоницу цара Душана, задобиле су много заробљеника, међу којима једног аустријског генерала.

Настављајући своје победоносне подвиге, српске су групе јуче у јутро ушле у Ниш, другу српску престоницу, после тродневне огорчене борбе са аустро немачким снагама, које су имале наређење да бране варош по сваку цену.

Француска је коњица ушла у Белу Паланку.

Ослобођена територија Србије износи две трећине.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Лондон. — Непријатељ се повлачи на три сектора.

Први је северно од Скарпе, где смо стигли на 2 миље пред Дуе. На овој тачки непријатељ се повлачи иза канала Сансе.

Друго се повлачење врши са Шмен де Дама. Треће велико повлачење непријатељ изводи у Шампањ. Французи допрла до Ретурне и Немци врло брзо одступају на овом сектору.

Беже на другу обалу Ене.

Париз. — На обема обалама Мезе, француско америчке групе настављају своје успехе. Напредовањем ових последњих дана, нарочито за последњих 48 сати, загрожавамо цео немачки одбранбени систем, који брани важне тачке Бизанси и Де-сир Мез. Артиљерија је врло активна, кановада се проширала на цео Вевр.

ФЕЛТОН

СИ ДЕ МОПАСАН:

МЕСЕЧИНА

Госпођа Рубер очекивала је своју старију сестру са брачног пута из Швајцарске.

Млади пар провео је на путу скоро пет недеља. Госпођа Леторе оставила је свога мужа на имању у Балвадосу, а сама се крећула у Париз својој сестри у госте.

Било је вече. У малом салону где је владао сумрак, госпођа Рибер је читала расејано и на сваки шум напуштала књигу.

Звоно звони. Завијена у путничкој тоалети појављује се госпођа Леторе и нађе у загрљај сестри љубећи је.

Без неге, с предмета на предмет, сестре су говориле о здрављу породице, о другим стварима, док је

госпођа Леторе скидала свој шешир.

Већ је била ноћ. Кад дошеше лампу госпођа Рубер погледа сестру у намери да је пољуби, али застаде уплашено и без речи. Госпођа Леторе је имала са стране толико седе косе, која се губила у црној глави као сребрни поток у шуми. Међутим било јој је тек 24 године. Почела је да седе тек од како је у Швајцарској.

Готова да се заплаче госпођа Рубер је посматрала своју сестру, и осећајући несрећу и сама, упита је: — Хајриета реци ми шта је теби?

Крив смех тужан и болестанона одговори:

— Није ништа, уверавам

те, ти мислиш сигурно због моје седе косе.

Али је госпођа Руберт доцна за рамена и увенши јој се у лице поче понова:

— Реци ми, реци шта ти је? Не лажи, ја познајем. Тако су се гледале очи у очи и госпођа Леторе бледа поче да губи свест и у угловима упалих очију завртеше јој се сузе.

Сестра понови:

— Шта се десило? Шта ти је? Реци ми!

Напоследку промуклим гласом госпођа Леторе одговори:

— Имам... ја имам љубавника. И ослонивши чело на раме своје млађе сестре, зајача.

Затим пошто се мало умири, и кад се вали у њеним грудима уташаше она поче да говори, очигледно да би олакшала терет тајне, поваравајући свој бол пријатељу.

Држећи се за руке, обе

се жене упутише ка набету у дну мрачног свлона, и млађа пребаци руку преко старије сестре, привуче је на своје груди и слушаше.

— Ах, ја сама себе не разумем; ја себе не познајем. Ја сам ван себе од тога дана. Пази, сестро, и чувај се. Ми смо страховито слабе и како брзо падамо. У извесним моментима треба да на нас нађе мраз лабаве нежности, моменталне меланхолије, треба нешто неразумљиво и мистично да се такне наше душе па да осетимо потребу за грљењем и љубљењем.

Ти познајеш мога мужа и знаш колико га ја волим али он је повучена и сталожена природа, која не појима вибрације женског срца.

Он је увек исти, увек добар и насмејан, допадљив, и искрен. Ох, колико сам пута зажелела да му се ба-

чим у наручја, да утоне у пољупце и да у њима уздавам своју несрећу дајим. Да, желела сам да се и он заборави, да се преда миловању и слабости, да осети и он потребу за мном, за мојим миловањем и мојим сузама.

— Свршиће се —

ШАЛА И ЗАБАВА

Ривалство

«...Зашто сте отпустили старог слугу?»

Метеоролог: «Био је реуматичан и увек је тачно предсказивао промену времена... Па шта ћу ја онда да радим својим знањем?»

Избор

«...Ја бих радо хтео, да узвам једну од ваших кћери, — али једна ми је в сувише млада, а друга престарала»

«То не мара ништа. Старија ће бити сваки даном

млађа, а млађа опет старија»

Заједљиво

«Помисли само — ноћас, како нисам могао да спавам, дође ми дивна идеја за једну песму!... Устадох да је напишем, кад тамо електрика се покварила те нисам имао светлости, а јутрос, кад сам устао, већ сам заборавио!»

«Да, да, — ето и по томе се може видети, како благотворну моћ има електрицитет!»

Нежна мама

Лованка: «Мама, мама, наш Пера пао у помијару и ево носи га саули!»

Мати (престрављена):

«Ох Боже, ја га већ мислим!»

Залубљен секретар

Госпођица (која је вадила пасош, вративши се): «Али г. секретару, овако не може остати, написали сте ми у пасошу: уста; за пољупце!»

Забринуте сн

(Враћајући се из кафане где пије нашао оца).

— Што плачеш мали?

— Ах, ја сам изгубио мога оца, нема га у кафани, па сам забринут, да ли ће моћи сам да нађе пут за кућу!»

У будућности

Г-ђа адвокат (клијенткиња): «Ја ћу једну величанствену одбрану говорити и на крају, обе ћемо — пасти у несвест, а то ће најбоље утицати на судије и публику!»

Пажљив

Сеоски кафеџија (момку, кога узима у службу): «...Ичим чујеш свађу у кафани ти одмах бацај једног по једног напоље, само пази, кад дође ред на председника, бацај га на љубре, да се неби угрувао!»

ЈЕДНА ПОРУКА

Вашингтон. — Сенатор Камбер је предложио, да се Немачка, пре икаквог разговора о примирју, натера да одмах растури војску, да преда флоту, да плати одштету уништеним варошима, да поврати Алвас Лорен и сву ратну одштету, коју јој је 1870 платила Француска.

ДУХ АМЕРИКАНАЦА

Њујорк. — Говорило се до сада много, са каквим самопрегоревањем Американци посматрају покрете својих трупа у Европи и очекују, да се сруши пруски милитаризам. Ова непокосљива воља, ово миотично-одушевљење, огледа се данас у новом облику, јер су од тада Американци просули своју крв на земљишту Француске.

Пред овим губитцима диле се фасада, неосетљиве спољашности. Они не гоноре, али се не заустављају. Ко би покушао да манифестује жалост, сматрао би се да је слабог карактера или у најбољем случају, као да не схвата величину замаха, што је собона људи, слабих интелеквенција.

Не може се видети жена у црини. Свуда се јавно говори само о жељи, да се борба продужи. Видео сам официре, који стрепе, да се рат не сврши, пре него што она ступе у борбу.

Један од мојих пријатеља причао ми је о посети код укулини Рузвелта бившег председника Сједињених Држава. У току једног дана који је провео у породици Рузвелтовој, ни једнапут најепецентичније Квинтија Рузвелта (који је недавно погинуо).

Ни госпођа ни господин Рузвелт не носе црину. Госпођа је имала на себи белу хаљину с рукама.

ЧЕШКА ДРЖАВА

Цирих. — «Аз Еште» доноси ове појединости о чешком Народном Већу:

Чланови Већа отворено изјављују, да нема више средњих мера, пошто су они решени да постигну одмах све или ништа.

Независност Чешке је за њих скоро свршен чин. Не улазе у преговоре ни с десницом ни с левицом, пошто су већ казали шта хоће. Веће је стално на окупу. Издање су све одредбе за нову државу, утврђен је програм, улоге су подељене. Нови чешки новинарски промет је у кругу поверљивих родољуба. Њихова новчана јединица се зове «Сокол».

Економске прилике нове државе биће регулисане према демократским теоријама. «Хоћемо социјалну државу» — изјавио је уредник Народних Листа. Све што земља даје припада држави. Немамо и нећемо аристократију. Боље је да има неколико хиљада, који су незадовољни, него ли милиони поданика. Заједно са Словацима хоћемо да будемо велика држава.

У ШПАНИЈИ

Мадрид. — Министар просвете Алба, изјавио је, да ће председник министарског савета Маура поднети оставку, чим се краљ врати у Мадрид. Гарџа Прието ће такође дати оставку. У случају оступања Алба ће сматрати, да је прекинут споразум народног министарства и веће више учествовати ни у једној новој комбинацији. Маура је такође изјавио да неће више бити председник другог кабинета.

ДОДНО КАЈАЊЕ

Берн. — Према «Везер Цајтунгу» Ерихберг каже у чланку који говори о Белгији, а у свом новом делу о «Друштву Народа», ово: Не може се доказати никаквим документом, који би био стваран, да је Француска имала намеру да повреди белгијску границу. Чак је утврђено, од стране Немца, да француски план о мобилизацији није садржавао никакву одредбу о уласку у Белгију.

«Телегхе Рундшхау» се гауша због овог мишљења Ерихберговог, јер оно значи, да Белгија није кри-

ва и да друштво није могла радити, него ли што је радила, а да је на то изазвана од Немачке.

ЕНГЛЕЗИ О ХЕГУ

Лондон. — «Дејли Кроњикл» у свом чланку каже: «Изненађују свакога успеси које су у последња два месеца постигле трупе маршала Хега. Ни једна савезничка војска није у већим размерама од енглеске допринела успеху Фочове стратегије. Од 5 јула на овамо преко половине заробљених војвођених у Француској и Белгији задржале су трупе маршала Хега. Почетна победа маршала Хега 27 јула одлучно је претегла терезије, у корист Савезника. Концепција и извођење ове победе, заслуга је маршала Хега, што нам даје право да Хега поставимо у ред најбољих победоносних шефова у овом и у ма којем другом рату. Енглески успеси на западном фронту од 27 јула у ствари спадају међу најлепше, које је икад задржала енглеска војска.

Дневне Вести

ЧИНОВНИЦИМА
Услед ослобођења већег дела наше старбине, приступило је образовању власти по свима грамама државне управе, као и упућивање чиновника на своје нове дужности.

Да се због пртљига чиновника не би задржавали од хитног одласка на своје дужности Министар Унутрашњих Дела наредио је, да начелници окружја могу са собом понети пртљига у тежини до 100 кила; чланови квартова, сресни начелници, секретари начелстава и комесари у рангу ереских начелника до 50 кила а писари и званичници до 25 кила.

Сав остали пртљиг, који који би чиновници имали, предаваће се у нарочито за то образоване депесарија. Чиновници, који се буду затекли у Битољу, предаће ствари на оставу тамошњем окружном начелству, а они у Солуну чиновнику, који је паро-

што за ту свр одржећу у Министарству.

Кад се внаспостави редован саобраћај оне ће се испослати депешентима.

ПОМЕН

Породица поп. Илије В. Милојевића рез. пешад. поручника даваће му 2 ов. мца. у 8 ипо сати, четрдесетодневни помен на гробљу у Зејтинлику.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ
23 сата. — Трупе десете армије ушле су јутрос у Лаон, где су ослободиле 6.500 грађанских лица. Много смо напредовали иза вароши на целој ширини фронта између Сазе и северно од Елете. Источно од Ла Фер налази се на јужној обали Сера, до станице Курб. На шаловина прелази преко Куврона и Оманкура. Вивеза, Олноа Су-Лаон, Жива и Марше. Више на исток линија захвата ивице поља Сисон. Малмезон и Виљер-Деван Латур, одакле иде на Ер, канал Ене.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ
Честа рифалса ватра наше артиљерије од Стелана до Монтепа и жива канонада дуж Пјаве. У долини Кисе одбили смо непријатељске извидалице. На висоравни Авиано, француске су извидалице заробиле неколико војника на стражи.

У долини Бренте наше су патроле заробиле оружја и муниције.

Јуче после подне једна наша ескадрила аероплана успешно је бомбардовала бродарнице у Муџа (триљански залив).

У Албанији италијанске трупе настављају своје напредовање, не дајући мира непријатељу. 29 септембра смо заузели Кавају. Друге колоне из Елбасана наступају у правцу Тирана. 27 и 28 септембра италијанска моринарска и енглеска авијатика успешно је бомбардовала залив и околну Драчу.

АМЕРИЧКИ КОМИНИКЕ

С обе стране Мезе наше су трупе сломили жестоке и понавља-

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Париз. — Сви дописници истичу важност јучерашње битке и постигнутих резултата. Немачки фронт је разбијен. Хинденбургова линија не по-

ЛОРД ГРЕЈ

Лондон. — Лорд Греј ће на једном састанку у Лондону држати говор, у коме ће говорити о политици председника Вилсона и о Лиги Народа. То ће бити први пут што ће Греј говорити после своје оставке, као министар спољних послова у 1916.

НЕ ПРИЈАТЕЉСКЕ ПОКУШАЈЕ

Америчке су дивизије наставиле успешно операције у вези са Енглесима, јужно од Ле Като и са Французима у Шампањи. На осталим деловима наших сектора ништа није.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Честа рифалса ватра наше артиљерије од Стелана до Монтепа и жива канонада дуж Пјаве.

У долини Кисе одбили смо непријатељске извидалице.

На висоравни Авиано, француске су извидалице заробиле неколико војника на стражи.

У долини Бренте наше су патроле заробиле оружја и муниције.

Јуче после подне једна наша ескадрила аероплана успешно је бомбардовала бродарнице у Муџа (триљански залив).

У Албанији италијанске трупе настављају своје напредовање, не дајући мира непријатељу.

29 септембра смо заузели Кавају. Друге колоне из Елбасана наступају у правцу Тирана.

27 и 28 септембра италијанска моринарска и енглеска авијатика успешно је бомбардовала залив и околну Драчу.

ри она иставља ограничења, која уништавају све.

Париз. — У моменту кад немачки канцелар прокламује своју бригу за срећу народа и вољу да ради на ослобођењу човечанства, белгијска влада дознаје, да Немци од обале до Брица одводе све мушкостанованштво, гоинећи га на тешке радове и третирајући га најбруталанје.

Цирих. — Из Цириха јављају, да сви знаци показују прознавачко нестрпљење беклог становништва у ишчекивању Валсоповог одговора. Прејуче су безки листови у нарочитим издањима објавили лажна саопштења о примирју, услед чега је бекча влада принуђена, да непрекидно демантује ове гласове.

Париз. — У битци у Шампањи, армија Фон Ајнема оставила нам је 600 топова, 599 официра и 20.000 војника. Запленили смо укупно преко 1500 топова.

Париз. — Посланица у кудоварма, коментаришући немачку ноту, једнодушно изјављују, да су преговори немогући све докле, док непријатељ не буде дао неопорне гаранције за своју искреност. Клемансо је изјавио, да ће присуствовати после подне једној међусавезничкој конференцији и дао је: «Све иде добро, данашње операције су изворне! То је једини одговор који треба дати Немцима.»

Париз. — Немачки се фронт ломити на свима странама. Непријатељ евакуише кључ Ене, под победоносним надзирањем Гурове армије. Наша се колонија налази пред Ативи. Приближујемо се Ретелу. Ускороће Дуе пасти.

Париз. — Коментаришући немачку ноту, «Танк» сматра да Немачка формално признаје нашу победу, али у суштини покушава да избегне све последице пораза. Привидно она прима све, али у ства-

ри она иставља ограничења, која уништавају све.

Париз. — Коментаришући немачку ноту, штампа констатује, да је то прва капитулација Немачке, која усваја Вилсонове услове. Већи део штампе ипак сматра, да је ово прихватање ноте двосмислено. «Еко де Пари» верује, да је Вашингтон потпуно сагласан са Паризом и Лондоном у захтевању потпуне капитулације, као услова за примирје.

Париз. — Посекар је примио у аудиенцију Вензелоса, који је затам отпутовао за Лондон.

Министарство Унутраш. Дела саопштава:

«Кад је Његово Краљевско Височанство Престолонаследник посетио Брању, био је дивљив иззор. Он је био обасут цвећем. Свет је био окружио његова кола кличући му, гушећи се у сузама радости. Наши храбри војници, који су били пуштени кућама да се виде с породицама, нису хтели употребити одобрено им одсуство, већ су се вратили одмах сутрадан у команду, изјављујући да им је довољно што су видели своје породице и да хоће да продуже борбу с непријатељем.

ИЗВЕШТАЈ

СРПСКЕ ВРХОВНЕ КОМАНДЕ о дејствима 30. септембра.

У ТОКУ 30. СЕПТЕМБРА, НАШЕ ТРУПЕ ГОНЕТИ НЕПРИЈАТЕЉА НА СЕВЕР ОД НИША, ОВЛАДАЛЕ СУ НА ШИРОКОМ ФРОНТУ ДОМИНИРАЈУЋИМ ВИСОБИМА НА ОБАЛАМА ЈУЖНЕ МОРАВЕ, ЗАПЛЕНИВШИ 4 ПОЉСКА ТОПА.

ПУШЧАНОМ ВАТРОМ ОБОРЕН ЈЕ ЈЕДАН НЕМАЧКИ АЕРОПЛАН ПОЗАДИ НАШИХ ЛИНИЈА.

У НИШУ СМО ЗАПЛЕНИЛИ ОГРОМАН МАТЕРИЈАЛ И ВИШЕ СТОТИНА ВАТОНА.

РАДНА КАМПИ

Битоља извештава српске грађане да се сада налази у Солуну, у ул. Франковој бр. 41. Има на продају штефова, свиле, порхета, шифона, по умереној цени.

ЧИСТИ ВОСАК

Продаје се чисти восак првог квалитета за цркве у радњи Браће Петракоглу, Вардарска Капија, улица Св. Параскеве. Продаја на велико. 20

НОВ ПРАКТИЧАН УЧБЕНИК

Француске конверзације и граматике. За самоуке, од Д. А. П. Калаја адв. из Београда. Нов издање, цена др. 5.— продаје се у књижарима «Шумадија», ул. Египтија 77 и Ристи-војевића код Беле Куле. 13—30

ПОДЛИСТАК

МАРКИЗЕТА

— Роман од Фелисиана Шансора — 35

Ви ми пишете о тузним стварима, које нисте имали храбрости да ми у очи кажете. У осталом ја сам и желео неко предосећање. Ето где се сада остварује.

Ви ми враћате натраг кључ од мојих срећних споменика. Ја сам Вас нећутим тако љубила. И данас не могу још да се уздржим а да вам то не кажем.

Игледа ми, да је ово мој последњи подубиц. Та се се устезао, закишљао, израњивао. Ја ћу да будем хрибрија. Кад прође време туге и бола, аутоматски ће се омет саставити.

Игледа ми, да је ово мој последњи подубиц. Та се се устезао, закишљао, израњивао. Ја ћу да будем хрибрија. Кад прође време туге и бола, аутоматски ће се омет саставити.

недални магистрат. Пошто сте ме два пута напустили, Ви сад трептате против мене кроз трубе страшног суда.

Хтела бих да могу перо замочити у кра мога срца, па да Вам напишем, све оно што се дешава у томе срцу, несело или тужно.

Успомена, то је миловиње прошле љубави. На што да Вам кријем? Ја плачем, ја тугујем за изгубљеним подубицима, ја тугујем за Вашим срцем за којим моје талуд чежне.

Решила сам се да Вам ништа не напишем; да Вам не Вас не напишем. Игледа ми да ће то врло тешко бити. Та ово сирото срце Вас је толико љубило, да ми ничим другим није жудело.

Ево Вам шаљем једну цалуку нитицу. Ставите је на мојој портрет и обави га прикром.

шете, униште то! Писмо од Вас, то ће за ме бити суици у бури. Немојте ме лажавати те среће.

Ваша мала сирота пријатељица.

Париз 12 маја
Ево ме опет! Од Вас на сви још ништа примила. Да ли је то могуће да сте ме заборавили на моје нежност и моје миловиње?

— Ах, Жаче, зир ја и сам ништа представља у Вашем животу? Ја Вам изгледам дакле као и све остале жене? Зар у мени нисте приметили ничега вишег по у осталим женама, које сте имали?

Моја негдашња туга ме наново обузмије. Чинило ми се да бејаш условна у мирну луку спаса; сад ми све говори, да сам још на очајном мору.

Успомена свата још увек Ваша, твоја
Лијанета.

У свој међусобној замени фраза, кроз које је тичко одјекивало збогом, али која је упркос свега подржавала у њима страст помешану са меланхолијом.

Лијана де Сержа, уместо да се помири са овим напуштањем, са усамљеношћу, па чак и са могућношћу нових авантура, осети снажну и безграничну љубав према Жаку де Миранд. Она му написе још једним последње писмо на крајем сузама и нежним осећајима:

(Наставиће се)

ПОШТИЊЕ ЗА СРБИЈУ

Обавештајни Биро навестава више испованих лица, да су поштили за Србију, до омањем припањима, послате: Љуб. Стефановић — Перепан, пр. бр. 35705 пр. 70-10. Вој. Весовић — Јелани, пр. бр. 35708 пр. 520-20. Јов. Јовановић — Даница пр. бр. 35707 пр. 594-80.

Рад. Андрић — Анш, пр. бр. 35708 пр. 117-30

Влад. Михаиловић — Драги, пр. бр. 35709 пр. 103-10.

Вла. Михаиловић — Анш пр. бр. 35710 пр. 335-10.

Милор. Р. Ковачевић — Анш пр. бр. 35711 пр. 121-80.

Мил. В. Милошевић — Каларини, пр. бр. 35712 пр. 286-40

Бор. В. Јанковић — Ленки, пр. бр. 35713 пр. 428-0.

Жил. Јасовић — Драги пр. бр. 35714 пр. 117-20.

МАЈИ ОГЛАСИ

Изашао је из штампе енглеско српски речник од Ђ. Петровића, који садржи преко пет хиљада најпотребнијих речи са објашњењем изговора сваке речи, изражен по речнику Велсера. Исти је на финалној хартији у фином повезу од платне; формат подесан за цен. — Цена 7 драхми. Речник је у издању српске књићаре М. Ристи-војевића, Солун, код које се може добити.